

Arrest

nr. 158 467 van 14 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 7 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw laatste verklaringen bezit u de Eritrese nationaliteit en werd u op X 1963 geboren te X (Eritrea). U beëindigde het secundair onderwijs, en werkte tot het jaar 2000 als elektricien te Asmara. Twee van uw broers waren vrijheidsstrijders te Eritrea, en verlieten Eritrea in 1997 op legale wijze om te gaan werken in Saoedi-Arabië. In mei van het jaar 2000 werd u naar Sawa gebracht om er uw militaire training uit te voeren. Nadien werd u als soldaat aangesteld in het Eritrees leger, en diende u als soldaat te vechten in het kader van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict. U had vaak ruzie met uw

overste, die u ervan verdacht een aanhanger te zijn van de pinksterkerk [*Pentecost*] omdat hij u eens de Bijbel had zien lezen. Omwille van de valse beschuldiging werd u tussen 2001 en 2003 meer dan twintig keer gearresteerd. U heeft als soldaat in het Eritrees leger op verschillende plekken gediend, tot u in het jaar 2004 een ongeluk had tijdens een militaire training, waarbij uw ruggengraat geraakt werd. U werd hiervoor behandeld in het ziekenhuis, en nadat u uit het ziekenhuis ontslagen werd, diende u nog maar 1 keer per maand naar uw aanstellingsplek te begeven om er zich aan te melden, waarna u terug naar huis mocht gaan, gezien uw medische conditie. Begin 2012 werd u meegedeeld dat u zich niet langer maandelijks moest komen aanmelden, en u mocht verder gewoon thuis verblijven, te Adi Guadad. Op 5 september 2012 werd u thuis geblinddoekt meegenomen door personen van de Eritrese nationale veiligheidsdienst, en gedurende een maand opgesloten in een ondergrondse, onbekende locatie. Nadien werd u overgebracht naar de gevangenis te Adi Abeyto, waar u vastgehouden werd tot 27 februari 2014. U werd ervan beschuldigd derden geholpen te hebben bij het illegaal verlaten van het land, en werd er opnieuw van beschuldigd een aanhanger te zijn van de pinksterkerk. Na uw vrijlating op 27 februari 2014 diende u niet opnieuw het leger te vervoegen, en was het u toegestaan om thuis te blijven. Op 5 april 2014 kwamen dezelfde personen van de Eritrese nationale veiligheidsdienst u opnieuw zoeken in uw woonplaats te Adi Guadad. U bevond zich op dat moment te Keyh Khor, nabij de stad Dekemhare. Uw vrouw zei aan de personen van de nationale veiligheidsdienst die u zochten, dat ze niet wist waar u zich bevond. Twee dagen later kwam uw zoon naar u toe, gestuurd door uw vrouw, om u te waarschuwen. U dook nadien onder in uw geboortedorp Adi Embeyto, waar u verbleef tot uw zoon u op 24 april 2014 met een wagen kwam ophalen, en naar het district 'Godaif' te Asmara bracht, waar uw vrouw u opwachtte. Nadien gingen jullie samen naar de luchthaven te Asmara, waar een onbekende persoon u een paspoort op uw naam met geldig uitreisvisum gaf, en u begreep dat u het land zou verlaten per vliegtuig. U verliet Eritrea per vliegtuig op 24 april 2014 en reisde naar Khartoem, Soedan. U verbleef te Khartoem – met uitzondering van een periode van 19 dagen tijdens dewelke u zich te Juba, Zuid-Soedan, bevond – tot 4 september 2014, waarop u naar Oeganda reisde, daar u gezocht werd door vertegenwoordigers van de Eritrese autoriteiten te Khartoem. Ook te Oeganda voelde u zich niet veilig voor de vertegenwoordigers van de Eritrese autoriteiten, door wie u vreesde te ontvoerd te worden. Uw broer regelde het opdat u met een Schengenvisum naar Europa kon reizen. U verliet Oeganda een laatste keer op 31 augustus 2015 en ging naar Zuid-Soedan, waar u verbleef tot 9 september 2015. Nadien reisde u per vliegtuig – met transit te Addis Abeba – naar Brussel, waar u aankwam op 10 september 2015. U werd er tegengehouden door de federale politie, die uw paspoort in beslag nam daar het Schengenvisum waarmee u reisde vervallen bleek te zijn. U vroeg nadien asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 16 september 2015. Op 20 oktober 2015 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar er geen geloof gehecht kon worden aan het door u voorgehouden asielaanvraag en de door u voorgehouden wijze waarop u Eritrea verliet. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het CGVS bevestigde in haar arrest dd. 17 november 2015. Op 20 november 2015 diende u een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat zowel uw vrouw als zoon gearresteerd werden na uw vertrek uit Eritrea, en u eveneens arrestatie vreest in het geval van terugkeer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd, er geen geloof gehecht kon worden aan de door u voorgehouden wijze waarop u Eritrea verliet, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest dd. 17/11/2015. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Er mag derhalve van u worden verwacht dat u nieuwe elementen en/of feiten aanbrengt die op duidelijke

wijze aantonen dat u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de conclusie dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

U verklaarde in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag dat u tegen de regering van Eritrea bent, uw vrouw en zoon in de gevangenis zitten in Eritrea, en u vreest vervolgd te worden in Eritrea in het geval u naar Eritrea zou terugkeren. Wat betreft de door u geopperde arrestatie en opsluiting van uw vrouw en zoon, dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, dat uw vrouw en zoon in de gevangenis zitten, en uw vrouw ondervraagd werd betreffende uw persoon – waar u zich zou bevinden, wie u hielp het land te verlaten, en wat daarbij het aandeel van uw vrouw was (zie verklaringen tweede asielaanvraag, punt 1.1 en 1.2 in administratief dossier). U verklaarde voorts dat u dit alles telefonisch van uw broer vernam wanneer u hier [België] 'aankwam'. **Het dient evenwel vastgesteld dat u hieromtrent niets vermeldde in het kader van uw eerste asielaanvraag, op een moment waarop u reeds in België was aangekomen. U verklaarde toen enkel contact te hebben gehad met uw broer, die u uitlegde dat hij alles deed voor u, maar dat u tot op heden niets van uw vrouw weet** (zie gehoorverslag CGVS dd. 13/10/2015, p. 25). Er kan niet worden ingezien waarom u ten tijde van het eerste asielgehoor, niet vermeld zou hebben dat uw vrouw en zoon tot op heden in de gevangenis verblijven. Deze loutere verklaringen uwentwege, weten de, in het kader van uw eerste asielaanvraag, vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende uw asielrelaas en de wijze waarop u Eritrea zou verlaten hebben, dan ook niet te herstellen. Uw verklaringen dat u vreest te worden gearresteerd door de Eritrese autoriteiten in geval van terugkeer (zie verklaringen tweede asielaanvraag, punt 5.1 en 5.2) brengen voor het overige niets bij tot de, in het kader van uw eerste asielaanvraag, reeds gemaakte vaststellingen, en u legt voorts geen enkel nieuw element neer om de door u geopperde vrees te staven. Uw verklaringen dat u steun krijgt van andere Eritrese personen werpt evenmin een nieuw licht op de reeds gemaakte vaststellingen aangaande uw asielaanvraag. Uw verklaring tot slot, dat personen die in het buitenland asiel aanvragen, door het Eritrese regime gearresteerd worden en mensonwaardig behandeld worden, kan evenmin opgevat worden als een nieuw element in het kader van uw asielaanvraag. Immers, zoals reeds vastgesteld werd in het kader van uw eerste asielaanvraag, verliet u Eritrea met een geldig reispaspoort, met daarin een geldig uitreisvisum. Zoals reeds opgemerkt in het kader van uw eerste asielaanvraag, wordt er bij de afgifte van een Eritrees uitreisvisum, niet bepaald hoe lang de persoon in kwestie weg mag blijven (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier eerste asielaanvraag). Er kan dan ook niet ingezien worden hoe de Eritrese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw asielaanvraag in België.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat "Gezien er geen andere verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor DVZ verantwoordelijk is, is er dus geen schending van artikel 3 Evrm aangetoond". Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering. "

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de stukken :

2. fax van broer van verzoeker dd. 25 november 2015
3. email correspondentie -mail correspondentie dd. 4 november 2015 tussen, enerzijds, het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen en Mevrouw Mirjam van Reisen, Professor International Relations, Innovation and Care, Tilburg University, Nederland Lid Adviesraad Internationale Vraagstukken en Voorzitter Commissie Ontwikkelings Samenwerking van de Nederlandse regering Directeur Europe External Policy Advisors (EEPA), Brussel, België + 32 479 468 690
4. recente rapport van de VN (OHCHR) over mensenrechtensituatie in Eritrea: <http://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=16054&LangID=E>
5. Relevante passages over arbitraire detentiepraktijken: http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/ColEritrea/A_HRC_29_CRP-1_Chapter_VI.pdf
6. Amesty International "Just Deserters, Why indefinite national service in Eritrea has created a generation of refugees" van november 2015
7. (e-mail Meron Estefanos naar BCHV, 17/11/2015)
8. (cfr stuk 9 zie mail Agenzia Habeshia agenzia_habeshia@yahoo.it @Mirjan van Reisen, BCHV, e.a., 27/11/15)
9. UN Report of the Commission of inquiry in human rights in Eritrea dd. 4 juni 2015

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) alsook de schending van het non-refoulement beginsel.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag (CG nr. 0920316BZ), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 26 november 2015 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.5. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.6. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt.

Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, met name dat hij in Eritrea problemen kende omdat hij verdacht werd een aanhanger te zijn van de pinksterkerk [‘Pentecost’] en omdat hij het land illegaal verliet en hij tegen de regering van het land is (zie stuk 7 schriftelijke verklaring van verzoekende partij).

2.7. Voorop benadrukt de bestreden beslissing terecht: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, er geen geloof gehecht kon worden aan de door u voorgehouden wijze waarop u Eritrea verliet, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest dd. 17/11/2015. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Er mag derhalve van u worden verwacht dat u nieuwe elementen en/of feiten aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus”. Immers uit het arrest van de Raad nr. 156 575 van 17 november 2015 blijkt dat verzoekers eerste asielaanvraag werd “geweigerd op grond van de volgende vaststellingen: (i) verzoeker heeft zijn land volkomen legaal verlaten in het bezit van een legaal paspoort en een uitreisvisum terwijl verzoeker verklaarde nog steeds dienstplichtig te zijn in Eritrea, er bovendien gezocht wordt door de veiligheidsdiensten en het bekomen van een uitreisvisum gekoppeld is aan bijzonder strenge voorwaarden, (ii) verzoeker zeer vage verklaringen aflegt over de wijze waarop zijn broer een paspoort en uitreisvisum voor hem heeft kunnen bekomen en geen enkele toelichting kan geven over hoe zijn broer hierin slaagde, wie hij daartoe contacteerde, wat er allemaal gebeurde en hoe dit alles*

mogelijk was, (iii) verzoekers verklaring dat hij gezocht wordt door de veiligheidsdiensten niet rijmt met de vaststelling dat verzoeker met een paspoort op zijn eigen naam probleemloos door de grenscontroles geraakte, (iv) verzoekers broer, die het paspoort en uitreisvisum regelde, slechts op de hoogte werd gesteld van verzoekers problemen na 5 april 2014 terwijl verzoekers paspoort werd afgeleverd op 14 maart 2014, meer dan drie weken voordat de veiligheidsdiensten verzoeker thuis kwamen zoeken, (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum waarop de veiligheidsdiensten hem thuis kwamen zoeken alsook over het feit of hij al dan niet terugkeerde naar zijn huis nadat hij vernomen had dat hij gezocht werd, (vi) er ernstig kan getwijfeld worden aan verzoekers verklaring dat hij op het moment dat hij Eritrea verliet nog steeds dienstplichtig zou zijn, (vii) verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de wijze en de formaliteiten waarop hij het (valse) Schengenvisum bekomen heeft en (viii) verzoekers verklaringen dat hij in Zuid-Soedan vreesde voor zijn veiligheid niet kunnen overtuigen. Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan er blijkens de bestreden beslissing dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij Eritrea zou verlaten hebben uit vrees voor vervolging of omwille van een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig de bepalingen inzake de subsidiaire beschermingsstatus.” en concludeert de Raad in zijn arrest “Op grond van wat voorafgaat kon de bestreden beslissing dan ook terecht besluiten dat verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij Eritrea zou verlaten hebben [clandestien, met een paspoort op frauduleuze wijze verkregen], en de wijze waarop hij een geldig paspoort met geldig uitreisvisum zou hebben verkregen, ondanks de extreme moeilijkheid hiervan, allesbehalve geloofwaardig is. Dienvolgens kan hieruit enkel nog geconcludeerd worden dat verzoeker, op het ogenblik waarop hij Eritrea per vliegtuig verliet, beschikte over een geldig paspoort, met geldig uitreisvisum. Dit gegeven laat toe te besluiten dat verzoeker de uitdrukkelijke toestemming kreeg vanwege de Eritrese autoriteiten om Eritrea te verlaten. Er kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten noch aan zijn verklaring dat hij ondergedoken diende te leven, omdat hij gezocht werd door de nationale veiligheidsdienst”.

2.8. Uit het arrest van de Raad nr. 156 575 van 17 november 2015 blijkt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tegen de afwijzing van zijn eerste asielaanvraag deels ook de thans bijgevoegde stukken had besproken waaronder de email correspondentie -mail correspondentie dd. 4 november 2015 tussen, enerzijds, het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen en Mevrouw Mirjam van Reisen, Professor International Relations, Innovation and Care, Tilburg University, Nederland Lid Adviesraad Internationale Vraagstukken en Voorzitter Commissie Ontwikkelings Samenwerking van de Nederlandse regering Directeur Europe External Policy Advisors (EEPA), Brussel, België + 32 479 468 690, recente rapport van de VN (OHCHR) over mensenrechtensituatie in Eritrea: <http://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=16054&LangID=E>; Relevante passages over arbitraire detentiepraktijken: http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/ColEritrea/A_HRC_29_CRP-1_Chapter_VI.pdf en een rapport van HRC van 4 juni 2015.

2.9. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de asielinstantie, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er dient te worden herhaald dat “*verzoekers broer, die het paspoort en uitreisvisum regelde, slechts op de hoogte werd gesteld van verzoekers problemen na 5 april 2014 terwijl verzoekers paspoort werd afgeleverd op 14 maart 2014, meer dan drie weken voordat de veiligheidsdiensten verzoeker thuis kwamen zoeken*” en verzoekers paspoort dus ook bezwaarlijk via corruptie kon verkregen zijn. Aan de faxkopie van verzoekers boer van 25 november waarbij deze verklaart verzoekers paspoort te hebben verkregen via betaling van een Eritrese brigadier generaal kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht en zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt zijn verzoekers verklaringen over zijn beweerde problemen niet geloofwaardig bevonden en heeft hij niet aannemelijk gemaakt illegaal uit zijn land te zijn vertrokken. Bovendien indien - zoals verzoeker beweert maar niet aannemelijk maakt - via betaling een exit visum werd verkregen, dan nog kan blijken dat dit werd verkregen in een paspoort op verzoekers naam en dat hij via de luchthaven op een normale wijze is vertrokken. Ten slotte zelfs indien verzoeker via de tussenkomst van een brigadier generaal zijn exit visum heeft verkregen, dan nog betekent dit niet dat het visum ongeldig verkregen is, nu dit niet meer dan een door zijn broer gevraagde steun is - mogelijk met betaling - voor een exit visumaanvraag zoals ook uit het verzoekschrift (p.6, onder punt 1) kan

blijken evenals uit het EASO rapport en de door verzoeker geciteerde p.52. Immers er niet kan aangenomen worden, en dat wordt in de bijgevoegde documentatie ook niet beweerd, dat een hooggeplaatste militair zijn steun zou bieden aan een voortvluchtige deserteur. Ten slotte dient nog te worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat zijn broers sedert lange tijd als gastarbeider in Saoedi-Arabië werken zodat zij dus bekend zijn met de methodes voor het gemakkelijk verkrijgen van Eritrese uitreisdocumenten nu zij steeds legaal Eritrea verlaten hebben (zie CGVS-verhoor). Het is dan ook onwaarschijnlijk dat zij door hun handelen het eigen in- en uitreizen uit Eritrea zouden verhinderen te meer gezien de notoire strenge controles in Saoedi-Arabië. Verzoeker kan ten slotte bezwaarlijk gevolgd worden waar hij beweert dat hij in Eritrea nog steeds problemen had met de beweerde vermoedens van aanhang bij Pinsterbeweging sedert 2001. Verzoeker heeft zich nooit bekeerd, noch iemand uit zijn gezin en beweert ook niet dit te willen doen. Het is niet ernstig om aan te nemen dat de Eritrese overheid dit na 14 jaar nog niet zou hebben vastgesteld.

2.10. Ten slotte zijn verzoekers verklaringen ter terechtzitting evenmin te verzoenen met zijn eerdere verklaringen inzake zijn militaire dienst. Immers verzoeker stelt ter terechtzitting dat hij vanaf 1982 gedurende 30 jaar als elektricien heeft gewerkt voor de Eritrean Electric Service, wat een overheidsbedrijf is. Verzoeker zou dus voor 30 jaar overheidsambtenaar geweest zijn en dit reeds van voor de onafhankelijkheid van Eritrea toen het land nog onder Ethiopisch bestuur stond. Verzoeker is dus volgens zijn beweringen met pensioen gegaan in 2012. Hierop doorgevraagd wijzigt verzoeker opnieuw zijn verklaringen en stelt dat hij in 2000 werd opgeroepen voor het leger maar dat hij er als gewoon soldaat in een kazerne verbleef. Indien reeds bij verzoekers eerste asielaanvraag ernstig getwijfeld werd aan verzoekers verklaring dat hij op het moment dat hij Eritrea verliet nog steeds dienstplichtig zou zijn (verzoeker was toen 52 jaar), dan ondergraven verzoekers verklaringen ter terechtzitting geheel elke waarachtigheid van een actieve dienstplicht. Anderzijds versterkt dit het gegeven dat verzoeker in de mogelijkheid was om zijn land legaal te verlaten.

2.11. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij door de wijze waarop hij vertrokken is naar het buitenland problemen zou kennen is zijn tijdens zijn tweede asielaanvraag bijkomende motief dat zowel zijn vrouw als zoon gearresteerd werden na zijn vertrek uit Eritrea omwille van de illegale uitreis, evenmin aannemelijk. Ten slotte kan niet worden ingezien waarom verzoeker zou worden gearresteerd bij zijn terugkeer naar Eritrea nu het bovenvermeld arrest van de Raad op dit punt stelt dat *“blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat enkel de datum waarop een persoon Eritrea kan verlaten gebonden is aan een geldigheidstermijn, terwijl een terugkeer mogelijk is op gelijk welk ogenblik”*. De door verzoeker in zijn verzoekschrift geciteerde en ter terechtzitting neergelegde rapporten doen aan hetgeen voorafgaat geen afbreuk en bovendien is deze bemerking conform met de mogelijkheid dat verzoekers broers na de onafhankelijkheid van Eritrea omwille van hun steun aan het Eritrese regime, toegelaten werden om in Saoedi-Arabië te werken wat impliceert dat ze regelmatig in- en uit Eritrea konden reizen.

2.12. Ter terechtzitting kan blijken dat verzoekers verblijf in de buurlanden van Eritrea is ingegeven door de moeilijkheden om een Schengenvisum te verkrijgen niettemin de steun van zijn broers in Saoedi-Arabië. Verzoeker stelt ter terechtzitting nog dat hij een dochter heeft in Noorwegen, terwijl hij in zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geen familieleden in Europa te hebben. Verwerende partij stelt dan ook terecht dat verzoeker dit niet aantoot en eerder zelfs ontkend heeft.

2.13. Verzoeker blijft vooral bij een theoretische uiteenzetting die de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet kunnen weerleggen of leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

2.14. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.15. Waar het verzoekschrift nog wijst op het “non refoulement-beginsel” zoals bepaald in artikel 33 van het Internationaal verdrag van Genève van 28 juli 1951, betreft dit verbod tot uitzetting of terugleiding enkel vluchtelingen terwijl werd besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en voorts is hoger bepaald dat verzoeker evenmin een ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt en aldus evenmin een schending van artikel 3 EVRM. De schending van dit beginsel kan bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd.

2.16. De overige argumenten en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.17. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK